31. atgādina par ES pozitīvo pieredzi saistībā ar minoritāšu tiesību aizsardzību un robežu konfliktu miermīlīgu atrisināšanu;

32. aicina ĀKK un ES valstis atzīt pozitīvo ietekmi, kura ir Āfrikas Savienības Dibināšanas aktam, kurā noteikts, ka valdībām, kuras pie varas nonāk antikonstitucionālā veidā, nebūs ļauts piedalīties Āfrikas Savienības darbībā;

33. uzskata, ka Āfrikas salīdzinošā vērtējuma mehānisms efektīvi stiprina demokrātiskās iestādes, kuras veicina daudzveidību un atbildīgu pārvaldību; mudina ĀKK reģionālās un apakšreģionālās organizācijas šādu mehānismu ietvaros lielāku vērību pievērst ar minoritātēm saistītiem jautājumiem;

34. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Āfrikas Savienības Komisijai, Panāfrikas parlamentam, valstu un reģionālajiem parlamentiem, Eiropas Komisijai, ANO un reģionālajām organizācijām, kā arī ES un Āfrikas Savienības prezidentvalstīm.

REZOLŪCIJA [1]

par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un to ietekmi ĀKK valstīs

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

— kuras sanāksme notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. aprīlim līdz 9.,

— ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamenta 17. panta 1. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 178. pantu,

— ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums) [2],

— ņemot vērā Āfrikas Savienības asamblejas valstu un valdību vadītāju 11. kārtējās sesijas Lēmumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem [3], kurš pieņemts asamblejas sanāksmē Šarm eš Šeihā, Ēģiptē, 2008. gada 30. jūnijā un 1. jūlijā,

— ņemot vērā Āfrikas Savienības asamblejas valstu un valdību vadītāju 10. kārtējās sesijas Deklarāciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kura pieņemta asamblejas sanāksmē Adisabebā no 2008. gada 31. janvāra līdz 2. februārim,

— ņemot vērā 2008. gada 3. oktobrī ĀKK valstu un valdību vadītāju 6. augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto Akras deklarāciju [4],

— ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Attīstības politiku saskaņotība – kāpināt progresu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus" [5],

---

[1] Pieņemta ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika).
[2] OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.
[3] AU/Dec. 197(XI).
[4] ACP/28/025/08.
[5] COM(2005)0134 galīgā redakcija.

— ņemot vērā 2005. gada maijā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē pieņemtos secinājumus par Tūkstošgades attīstības mērķiem [1],

— ņemot vērā Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2005 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu [2],

— ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide [3],

— ņemot vērā ES Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kuri pieņemti tās 2870. sanāksmē 2008. gada 26. un 27. maijā,

— ņemot vērā ĀKK un ES Ministru padomes rezolūciju, kas pieņemta 2008. gada 13. jūnijā Adisabebā,

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 27. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "No Kairas līdz Lisabonai – ES un Āfrikas stratēģiskā partnerība" (COM(2007)0357),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),

— ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (VVTT), jo īpaši tās XXIV pantu,

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā noteikti Tūkstošgades attīstības mērķi kā kritēriji, ko starptautiskā sabiedrība ir kopīgi izstrādājusi, lai izskaustu nabadzību,

— ņemot vērā Āfrikas valstu integrācijas ministru otrās konferences deklarāciju, kas pieņemta Kigali, Ruandā, 2007. gada 26. un 27. jūlijā,

— ņemot vērā Āfrikas Savienības tirdzniecības ministru ceturtās un piektās konferences deklarācijas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kuras pieņemtas sanāksmēs Adisabebā 2008. gada 3. aprīlī un 2009. gada 2. martā,

— ņemot vērā Francijas Nacionālās asamblejas locekles *Christiane Taubira* 2008. gada 16. jūnija ziņojumu "Eiropas Savienības un ĀKK valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi. Un ja nu beidzot tiktu īstenota politika pasaules līmeņa jautājumu risināšanai?",

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2002. gada 26. septembra rezolūciju par ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar ĀKK valstīm un reģioniem [4],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerības nolīgumu ietekmi uz attīstību [5],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem [6],

---

[1] 9266/05.
[2] OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.
[3] OV L 348, 31.12.2007., 1.–154. lpp.
[4] OV C 273 E, 14.11.2003., 305. lpp.
[5] OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.
[6] OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par ES atbalstu tirdzniecībai [1],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem [2],

— ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2004. gada 19. februāra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem — problēmas un izredzes [3],

— ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2006. gada 23. novembrī rezolūciju par ekonomikas partnerības nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību [4],

— ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 20. novembrī Kigali pieņemto deklarāciju par attīstībai labvēlīgiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) [5],

— ņemot vērā Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komitejas ziņojumu (ACP–EU/100.463/09/fin.),

A. tā kā Kotonū nolīguma 36. panta 1. punktā ir noteikta Eiropas Savienības un ĀKK valstu vienošanās par "jaunu, ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) saderīgu tirdzniecības režīmu, pakāpeniski likvidējot šķēršļus tirdzniecībai savā starpā" un palielinot "sadarbību visās ar tirdzniecību saistītās jomās";

B. tā kā šā nolīguma 37. panta 3. punktā tomēr ir paredzēts, ka "sagatavošanas posmu izmanto arī veiktspējas palielināšanai ĀKK valstu publiskajā un privātajā sektorā";

C. tā kā 2002. gadā sākās Eiropas Savienības un ĀKK valstu sarunas par vispārējas intereses jautājumiem un pēc tām notika atsevišķas sarunas starp ES un sešiem EPN reģioniem (Karību jūras reģions, Rietumāfrika, Centrālāfrika, Austrumāfrika un Dienvidāfrika, Dienvidāfrikas Attīstības kopienas grupa (*SADC minus*) un Klusā okeāna valstu reģions);

D. tā kā Karību jūras reģiona valstu foruma (*CARIFORUM*) 15 dalībvalstis 2007. gada 16. decembrī parafēja ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar ES un tās dalībvalstīm;

E. tā kā 18 Āfrikas valstis, no kurām astoņas ir vismazāk attīstītās valstis, parafēja "atspēriena punkta" ekonomisko partnerattiecību nolīgumus 2007. gada novembrī un decembrī, bet 29 citas ĀKK grupas Āfrikas reģiona valstis, no kurām tikai trīs nav vismazāk attīstītās valstis, neparafēja nevienu EPN, un tā kā Dienvidāfrika un ES jau ir parakstījušas Nolīgumu par tirdzniecību, attīstību un sadarbību, izveidojot PTO prasībām atbilstošu tirdzniecības režīmu;

F. tā kā Papua–Jaungvineja un Fidži, kuras nav vismazāk attīstītās ĀKK valstis, 2007. gada 23. novembrī parafēja pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu, bet pārējās ĀKK grupas Klusā okeāna reģiona valstis (sešas vismazāk attīstītās valstis un septiņas valstis, kuras nav vismazāk attīstītas) EPN neparafēja;

G. tā kā 2008. gadā ir parakstīts tikai *CARIFORUM* valstu un ES nolīgums, kā arī ES un Kotdivuāras pagaidu nolīgums un ES un Ganas pagaidu nolīgums;

---

(1) OV C 102 E, 24.4.2008., 291. lpp.
(2) Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0614.
(3) OV C 120, 30.4.2004., 16.–22. lpp.
(4) OV C 330, 30.12.2006., 36.–40. lpp.
(5) OV C 58, 1.3.2008., 44.–46. lpp.

H. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, ES piemēro ekonomisko partnerattiecību nolīgumos vai "atspēriena punkta" ekonomisko partnerattiecību nolīgumos paredzēto ievešanas kārtību izstrādājumiem, kuru izcelsmes valstis ir ĀKK valstis, kas parafējušas šos nolīgumus ([1]);

I. tā kā Āfrikas un Klusā okeāna reģiona valstis turpina sarunas ar Eiropas Komisiju, lai noslēgtu visaptverošus EPN, un tā kā puse ĀKK valstu vēl nav parafējusi vai parakstījusi šos nolīgumus;

J. tā kā ĀKK valstis ir vairākkārt izteikušas satraukumu par sākotnējo EPN "strīdīgajiem pantiem" un ir pieprasījušas to izskatīšanu pirms parakstīšanas;

K. tā kā visas iesaistītās puses ir atkārtoti apgalvojušas, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem jābūt attīstības instrumentiem, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību, reģionālo integrāciju un nabadzības samazināšanu ĀKK valstīs;

L. tā kā pielāgošanās izmaksas, ko radīs EPN, būtiski ietekmēs ĀKK valstu attīstību, jo — lai gan to ir grūti paredzēt precīzi — šīs valstis izjutīs gan tiešu ietekmi, samazinoties muitas nodokļiem, gan netiešu ietekmi, rodoties pielāgošanās un sociālā atbalsta izmaksām nodarbinātības, prasmju uzlabošanas, ražošanas, eksporta produktu dažādošanas un valsts finanšu pārvaldības reformas jomās;

M. tā kā 21 ĀKK valsts, no kurām dažas vēl nav parakstījušas EPN, nacionālajās indikatīvajās programmās (NIP) 10. Eiropas Attīstības fondam (EAF) ir piešķīrusi konkrētas summas EPN papildu pasākumiem;

N. tā kā EPN ietekme uz ĀKK valstu attīstību varētu — dažos gadījumos tai varētu būt pagaidu raksturs — izpausties kā

— muitas nodokļu tīro ieņēmumu samazināšanās un tās ietekme uz ĀKK valstu budžetiem,

— reģionālās integrācijas problēmas starp ĀKK reģionālajām grupām, jo ir parafēti pagaidu nolīgumi, kas var kavēt nepieciešamo integrētas ekonomikas attīstības sistēmas izveidi, kura spēj veicināt ekonomikas izaugsmi ĀKK valstīs,

— labāks piedāvājums ĀKK valstu ekonomikām un patērētāju apgāde ar izstrādājumiem, kas importēti no ES,

— eksporta pieaugums no ĀKK valstīm uz ES, izmantojot arī uzlabotus izcelsmes noteikumus, ar kuriem tiks panākta ekonomikas izaugsme, nodarbinātības pieaugums un lielāki valstu ienākumi, ko varētu izmantot sociālo pasākumu finansēšanai,

— reģionālā integrācija ĀKK reģionos, kas var uzlabot ekonomikas attīstības pamatus un tādējādi varētu sekmēt ekonomikas izaugsmi,

— tirdzniecības atbalstam paredzēto līdzekļu veiksmīga izmantošana saistībā ar EPN,

— reformas un atbildes pasākumu veikšana ĀKK valstīs, jo īpaši attiecībā uz valsts finanšu pārvaldību, muitas nodokļu iekasēšanu un jaunas nodokļu ieņēmumu sistēmas izveidi;

O. tā kā ĀKK reģionu iekšējā tirdzniecība un starp tiem, kā arī ĀKK valstu savstarpējā tirdzniecība un tirdzniecība ar citām jaunattīstības valstīm (dienvidu–dienvidu sadarbība tirdzniecības jomā) var pozitīvi un nozīmīgi ietekmēt ĀKK valstu attīstību;

([1]) Padomes 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.).

P. tā kā viens no Kotonū nolīgumā minētajiem mērķiem ir padarīt ekonomisko partnerattiecību nolīgumus par instrumentiem, ar kuriem veicināt ilgtspējīgu attīstību, samazināt nabadzību, pakāpeniski integrēt ĀKK reģionu tautsaimniecības pasaules ekonomikā un stiprināt reģionālo integrāciju;

Q. tā kā Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Barroso* ES un Āfrikas augsta līmeņa sanāksmē Lisabonā 2007. gada decembrī paziņoja, ka "dažu pēdējo mēnešu laikā būs iespēja pārskatīt abu pušu parakstītos ekonomisko partnerattiecību nolīgumus";

R. tā kā pasaules finanšu un pārtikas nodrošinājuma krīze vissmagāk skar ĀKK valstu iedzīvotājus un svarīgāk nekā jebkad ir pielikt visas pūles, lai sasniegtu TAM,

1. mudina ES dalībvalstis ievērot savas saistības palielināt oficiālo attīstības palīdzību (OAP), lai palīdzētu veicināt ar tirdzniecību saistītas veiktspējas palielināšanu, kas radīs iespēju izveidot papildu pasākumus kā tirdzniecības reģionālā atbalsta paketes EPN īstenošanai, lai sekmētu šo nolīgumu pozitīvu ietekmi uz attīstību; uzsver, ka EPN parakstīšana nav priekšnoteikums tirdzniecības atbalsta finansējuma saņemšanai;

2. uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ir attīstības instruments, kam jāatspoguļo gan valsts un reģionālās intereses, gan ĀKK valstu vajadzības, lai samazinātu nabadzību, sasniegtu TAM un nodrošinātu tādu svarīgāko cilvēktiesību ievērošanu, par kādām uzskatāmas tiesības uz pārtiku vai tiesības uz piekļuvi galvenajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem; mudina Padomi, Komisiju, kā arī ES dalībvalstu un ĀKK valstu valdības darīt visu iespējamo, lai atjaunotu uzticības, savstarpējas cieņas un paļāvības pilnu gaisotni, ja sarunu laikā tā ir sagandēta;

3. a) atgādina ES iestādēm un valdībām, ka ne EPN noslēgšanai, ne EPN atcelšanai nedrīkst radīt kādai ĀKK valstij situāciju, kas būtu nelabvēlīgāka nekā tā, kāda tai bija nodrošināta saskaņā ar Kotonū nolīgumā paredzētajiem tirdzniecības noteikumiem;

b) mudina Eiropas Savienību papildus Eiropas Attīstības fonda līdzekļiem nodrošināt pietiekamus un paredzamus līdzekļus, lai segtu pielāgošanās izmaksas, stiprinātu piedāvājuma kapacitāti un infrastruktūru, piemērojamā regulējuma kapacitāti, konkurētspēju un valstu un reģionu savstarpējās saiknes;

c) turklāt aicina Eiropas Savienību nesaistīt 10. EAF vai tirdzniecības atbalsta līdzekļu izmaksāšanu ar visaptveroša EPN parakstīšanu;

4. uzsver, ka saskaņā ar VVTT XXIV pantu noteiktā atbilstība PTO noteikumiem attiecas tikai uz preču tirdzniecību un paredz liberalizēt "lielu tirdzniecības daļu [..] būtiskā laika posmā"; mudina Padomi un Komisiju pieņemt no ĀKK valstīm jebkurus PTO noteikumiem atbilstošus priekšlikumus, kas saistīti tikai ar precēm;

5. mudina ĀKK valstis un Eiropas Komisiju maksimāli lietderīgi izmantot tirdzniecības atbalstam paredzētos līdzekļus, lai atbalstītu reformu procesus ekonomikas attīstībai būtiskās jomās, vajadzības gadījumā uzlabot infrastruktūru, lai efektīvāk izmantotu EPN sniegtās iespējas, kompensēt muitas ieņēmumu tīro zaudējumu un veicināt nodokļu reformu tādējādi, lai nesamazinātos valsts ieguldījumi sociālajā jomā, kā arī ieguldīt līdzekļus ražošanas ķēdē, lai dažādotu eksporta preču ražošanu, un ražot eksporta preces ar lielāku pievienoto vērtību;

6. atkārtoti pauž savu nostāju, ka EPN jāfinansē nevis no EAF, bet gan no papildu tirdzniecības atbalsta, par ko Eiropas Savienība uzņēmās saistības 2005. gadā, proti, sākot no 2010. gada, piešķirt 2 miljonus euro gadā, no kuriem 50 % paredzēti ĀKK valstīm; iebilst pret jebkādiem ar EPN saistītiem nosacījumiem Eiropas atbalsta piešķiršanā un prasa, lai Komisija nodrošina, ka 10. EAF līdzekļi būtu pieejami neatkarīgi no sarunu rezultātiem un norises;

7. uzsver, ka dalībvalstu solītā OAP palielināšana galvenokārt jāizmanto, lai stiprinātu centienus sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus ĀKK valstīs, kuras vissmagāk skārusi pasaules finanšu un pārtikas nodrošinājuma krīze, kas ir apdraudējusi un joprojām nopietni apdraud šo mērķu sasniegšanā panāktos rezultātus;

8. uzsver arī, ka visos nolīgumos jāievēro asimetrija, kas sniedz priekšrocības ĀKK valstīm gan attiecībā uz tajos norādīto produktu klāstu, gan pārejas periodiem, un ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos jāparedz stingras garantijas, lai aizsargātu ĀKK valstu norādītās apdraudētās nozares;

9. ar bažām atzīmē, ka EK slēdz darījumu par banāniem ar Latīņamerikas piegādātājiem, kuri bauda vislielākās labvēlības režīmu, un ka tas apdraud ĀKK valstu banānu audzēšanas nozares dzīvotspēju un jo īpaši mazo neaizsargāto tautsaimniecību stabilu ekonomisko un sociālo attīstību; aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, ka tiek pieņemti pasākumi, ar kuriem saglabātu iztikas līdzekļus mazajiem banānu audzētājiem, kas ir visneaizsargātākie;

10. uzsver, ka, īstenojot ar EPN saistītus atbalsta pasākumus, jāņem vērā, cik svarīga ĀKK valstu attīstībā ir reģionālā integrācija un ekonomiskās attiecības ar citām jaunattīstības valstīm;

11. a) mudina Komisiju ļaut ĀKK valstīm pirms visaptverošu reģionālo nolīgumu parakstīšanas atkārtoti veikt sarunas par strīdīgajiem noteikumiem, atvēlēt ĀKK valstis pārstāvošajiem sarunu dalībniekiem pietiekamu laiku, lai izvērtētu nolīgumus un sniegtu priekšlikumus pirms to pieņemšanas, kā arī sniegt ĀKK valstis pārstāvošajiem sarunu dalībniekiem konsultācijas par jebkuriem viņus interesējošiem jautājumiem; īpaši uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā partnervalstu, to parlamentu, vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības paustās bažas pārrunās par visaptverošiem EPN, kurus nedrīkst noslēgt, izdarot spiedienu un steidzinot;

b) aicina Eiropas Komisiju, pirms tā uzņemas jebkādas saistības, kas varētu negatīvi ietekmēt ĀKK reģionu ekonomisko integrāciju vai ĀKK un ES tirdzniecības attiecības, pilnībā apspriesties ar ĀKK valstu grupu saskaņā ar Kotonū nolīguma 12. pantu;

12. uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos jāietver pants, kurā paredz pārskatīšanu piecus gadus pēc nolīgumu parakstīšanas, oficiāli iesaistoties valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentam un nevalstiskiem dalībniekiem, kā arī jāparedz stingrāki uzraudzības un novērtēšanas noteikumi, kas dod iespēju noteikt EPN ietekmi uz valsts un reģionālo attīstību un nabadzības mazināšanas mērķiem — ne tikai EPN atbilstības līmeņus —, un jānodrošina kompensācijas mehānisms, lai būtu iespēja grozīt vai atsaukt jebkuru EPN aspektu, kurš apdraud reģionālās integrācijas procesu vai kaitē izredzēm samazināt nabadzību vai sasniegt TAM;

13. a) mudina ĀKK valstu valdības veikt nepieciešamās reformas, lai turpinātu darbu labas pārvaldes izveidē, jo īpaši tādās valsts pārvaldes jomās kā valsts finanšu pārvaldība, muitas nodokļu iekasēšana, nodokļu ieņēmumu sistēma, korupcijas un nepareizas pārvaldības novēršana;

b) prasa sarunu procesā aktīvi piedalīties visiem dalībniekiem, jo īpaši valdībām un parlamentāriešiem, un vairāk iesaistīties pilsoniskai sabiedrībai, lai pirms visaptveroša EPN parakstīšanas reģionā nodrošinātu vienprātību;

14. uzsver, ka jāpalielina sarunu un to rezultātu pārredzamība, lai politikas veidotājiem, parlamentāriešiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem būtu iespēja veikt rūpīgu publisku pārbaudi;

15. mudina iestādes un ES dalībvalstu valdības darīt visu iespējamo, lai atjaunotu uzticības un paļāvības pilnu gaisotni, ja sarunu laikā tā ir sagandēta;

16. uzsver, ka EPN īstenošana jāuzrauga parlamentārai struktūrvienībai, EPN dokumentos paredzot šādu uzraudzību, un ka šī parlamentārā struktūrvienība jebkurā gadījumā jāizveido ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) un tās struktūrvienību paspārnē, un tai jāpaliek cieši saistītai ar APA vai jākļūst par tās daļu, lai pienācīgi ņemtu vērā EPN ietekmi uz ĀKK valstu ekonomikām, kā tas noteikts Kotonū partnerattiecību nolīgumā;

17. īpaši uzsver valstu parlamentu un nevalstisko dalībnieku izšķirošo lomu EPN uzraudzībā un kontrolē un prasa, lai tās regulāri iesaistītos notiekošo sarunu procesā; lai to panāktu, ir nepieciešams, ka ĀKK valstis un ES panāk vienošanos par turpmāko sarunu skaidru darba kārtību, kuras pamatā būtu līdzdalības pieeja;

18. iesaka Eiropas Parlamentam, pirms tas sniedz savu piekrišanu, sagaidīt, ja vien iespējams, un ņemt vērā ĀKK valstu parlamentu atzinumus par EPN sarunu rezultātiem;

19. a) uzskata, ka EAF reģionālo stratēģiju dokumentos un reģionālajās indikatīvajās programmās jāparedz nozīmīgs, sistemātisks un labi izvērtēts atbalsts EPN īstenošanai, ņemot vērā nepieciešamo reformu procesu, kas ļautu veiksmīgi īstenot EPN;

b) uzstāj, ka visaptverošu EPN dokumentos jāņem vērā visi plānotie ieņēmumu zaudējumi, ko ir atklājuši ietekmes novērtējumi katra reģiona un katras ĀKK valsts līmenī, un ka jāparedz noteikums par atkārtotām sarunām, ja tās nepieciešamas;

c) prasa visiem ĀKK reģioniem, tiklīdz iespējams, organizēt seminārus par EAF reģionālo stratēģiju dokumentiem un reģionālajām indikatīvajām programmām, lai izvērtētu to ietekmi uz EPN īstenošanu;

d) aicina Eiropas Savienību un ĀKK valstis nodrošināt, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos ir ņemta vērā pašreizējo pasaules mēroga krīze, lai samazinātu pasaules ekonomikas lejupslīdes ietekmi ĀKK valstīs;

20. uzsver — tas, ka ĀKK valstis paraksta pagaidu nolīgumus, nedrīkst kavēt ĀKK reģionus noslēgt ar ES visaptverošus EPN, kuros ņemts vērā attīstības aspekts un reģionālo ekonomiku integrācijas pasākumi un ar kuriem tiek stiprināta ĀKK valstu un ES dalībvalstu sadarbība;

21. atkārtoti uzsver, ka jāapzina paaugstināta riska preces, kurām nedrīkst piemērot tirdzniecības liberalizācijas noteikumus;

22. uzsver, ka atbilstīgi savstarpēji saistošām partnerattiecībām ir jāatjauno EPN sarunu gaitā iedragātā uzticība starp ĀKK un ES valstīm;

23. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai, Padomes prezidentūrai, Āfrikas Savienībai, Panāfrikas parlamentam, dalībvalstu un reģionālajiem parlamentiem, ĀKK valstu reģionālajām organizācijām.